

- (1) 14ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους
Hier ωϋρδε ιζη δανν βσπω. διε δευτσηςη Υβερσετζυνγ
Υνδ ηιερ ετωας ανδρες.
και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου 15και ω μεν εδωκεν πεντε
ημισηρειβεν.

ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεωσ

16πορευθεισ ο τα πεντε ταλαντα λαβων ηργασατο εν αυτοις και εκερδησεν αλλα

πεντε 17ωσαυτως ο τα δυο εκερδησεν αλλα δυο 18ο δε το εν λαβων απελθων

ωρυξεν γην και εκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου 19μετα δε πολυν χρονον

ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων 20και

προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων

κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα 21εφη αυτω

ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε

καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου 22προσελθων , , [δε] , και ο τα

δυο ταλαντα ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα

εκερδησα 23εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης

πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου

24προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν κυριε ἐγὼν σε ὅτι σκληρὸς

εἰ ἄνθρωπος θεριζὼν ὅπου οὐκ ἐσπείρας καὶ συναγὼν οὐθέν οὐ διεσχορπίσας

25καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύψα τὸ τάλαντον σου ἐν τῇ γῇ ἰδὲ ἔχεις τὸ σόν

26ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ πονήρῃ δούλε καὶ ὀκνήρῃ ἦδεις ὅτι

θεριζῶ ὅπου οὐκ ἐσπείρα καὶ συναγῶ οὐθέν οὐ διεσχορπίσα 27ἐδεῖ σε οὖν βαλεῖν

τὰ ἀργύρια μου τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τοκῷ

28ἀρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δεκά τάλαντα 29τῷ γάρ

ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ ἔχει

ἀρθησεται ἀπ' αὐτοῦ 30καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐβάλετε εἰς τὸ σκοτὸς τὸ

ἐξώτερον ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων